

58d

E libris
gymnasio Mauritano Magdeburgensi
a venerabili
Carolo Funk
theol. doctore et gymnasii directore
a. 1857 hereditate relictis.

G. f. 171.

83

VIRO
ILLVSTRI ET MAGNIFICO
BVRCARDO GOTTHELF
STRUVIO

ICTO

SERENISSIMORVM DVCVM SAXONIAE ERNESTINAE
PROSAPIAE ET SERENISSIMI MARGGRAVII BRANDEN-
BVRGO-CVLMBACENSIS CONSILIARIO ETIAM AVLICO
DVCALI HISTORICO IVRIS AEQVE AC HISTO-
RIARVM PROFESSORI PVBLICO

*PATRONO AC HOSPITI SVO SVMMA PIETATE
PROSEQVENDO*

AVSPICATIOREM SCEPTRORVM ACADE-
MICORVM TRADITIONEM

MORE SOLLEMNI

VIII EIDVS SEXTILIS

ANNO CHR. MDCCXX

PERACTAM

*DEVOTISSIME DEMISSISSIMEQVE
GRATVLATVR*

IOANNES CHRISTOPHILVS FRIDERICI

GENAE EXSCRIPTVM
IN OFFICINA FICKELSCHEERIANA

Av

VIRO
ILLUSTRI ET MAGNifico
BVARCARDO GOTTFRIEDO
STRUVIO

ICt
SRENISSIMOVM DVCEM Saxoniae Ernestinae
PACATAE ET SEVERISSIMI MARGARAE BRANDE-
BURGO CVM SACRISIMIS CONSILIO ETIAM SVEVICI
DVCEM HISTORICO IVRE AROVE AC HISTO-
RIAE PRAEFECTORI TVRNICI
PATRONO AC HONORIS ET SPALIA PRISTAE
PROSTORANDO
AVSPICATIOREM SCEPTRORVM AC ADE-
MORVM TRADITIONEM

MORE SOLLEMNI
Vni EIVS SERTIS
ANNO CHR. MDCCXXIX

DEPOTIS VBI NIMIS
IOANNES CHRISTOPHVS FRIDERICI

IOHANNES CHRISTOPHVS FRIDERICI
PRAEFECTORI TVRNICI

non tempore, sed in omnia, quae illis praesentibus
 tunc, hinc conuicti, ut hinc vices magnorum virtutum
 ad tanta officia aduocandi merito magis doctus,
 quam illis de his videretur. Et conuicti autem per
 te eximiam omnibus his laboribus, quibus te nego-
 tis diuisi concurrebant, tunc illis de se, et de
 tantis tuis muneribus, quae tuae functioni
 nunciamus, et gratiam, et magnam
 te, quod non cum aliis praesentibus tunc, cum illis
 his Academiae omnia sui iura, insignia, ac ornamenta
 in te collocaret, aduocari; sed vos debet in
 hocce dilectum tempore. Decernit et me a de-
 monitione huiusmodi tui officii ratio liquet ad-
 dita. Bene enim intellegendum, si quaedam epistolae, et
 iam si leuis, et inuoluit, quae praesens est, illustrari

OMNINO postulasset, VIR ILLUSTRIS, et
 MAGNIFICE, officii mei ratio, ut, cum an-
 te semestrem spatium fasces, et insignia academica, ex PA-
 TRVM decreto, adplaudentibus, et congratulantibus
 bonis omnibus suscipiebas, et mea tenuitas singulatim
 laetissimum, ac votis plenissimum animum TIBI decla-
 rasset, vota que pia pro vita TVA, et felicitate nuncupasset.
 Curatius autem illustri huius muneris, quod tunc hu-
 meris TVIS, negotiis alias et grauissimis adfuetis, impo-
 ne-

con-

nebatur, mecum perpendens grauitatem, in eam, et si quid iudicare possum, non immerito iui sententiam, vt mihi esset persuasissimum, vota, quae alias viris, denobis summe meritis, debemus, magis sub abitu, quam sub auspiciis illustrium eiusmodi munerum esse exsoluenda. Namque tantis, immo ferme innumeris sollicitudinibus, assiduis laboribus, atque molestiis, tam splendidi et illustres honorum tituli, ac magnifica munera, nullo non tempore, fatentibus iis omnibus, qui illis praefuerunt, sunt coniuncta, vt hinc vices magnorum virorum, ad tanta officia admotorum, merito magis doleamus, quam illis de his gratulemur. E contraria autem parte, exantlatis omnibus his laboribus, oneribus, ac negotiis quasi concatenatis, iure illis de felici, et laudabili tam grauium munerum functione vota facimus conuenientia.

Ignosces itaque, VIR ILLUSTRIS, ET MAGNIFICE, quod non cum aliis pergaudentibus tunc, cum illustri Academia omnia sua iura, insignia, ac ornamenta in TE collocabat, adparuerim; sed vota debita in hocce distulerim tempus. Detinuit et me a demonstratione incumbentis mihi officii ratio supra adducta. Bene enim intelligebam, si quaedam epistola, etiam si leuis, et incompta, qualis praefens est, ILLUSTRIVAE MAGNIFICENTIAE, eo quidem tempore, accepta et grata esse deberet, non votorum, sed solatii debere continere materiem. Ast haec plane meo aduersabantur scopo, qui nullus erat alius, quam vt, non nisi rebus secundis ac prosperis, animum ILLUSTRIS, ET MAGNIFICAE AVCTORITATI TVAE obstrictissimum omnibus palam facerem, TIBI autem ex parte saltem declararem. Accedebat tam frequens, et insignis congratulantium, et vota nuncupantium numerus, qui tunc
con-

concurrerebat, ut tempus, arctissimis iam interseptum limitibus, adeo TIBI consumeretur, ut plures adhuc clientes, die auspicali, felicissimum vouentes regimen, nec audire, licet etiam voluisses, potuisses. Iam, VIR ILLUSTRIS, omnia illa obstacula, quae nuper nostri impediabant propositi executionem, longissime remota conspiciamus, ipsumque auspiciatissimum, quod praefens, tempus, de officio nostro nos admonet, quo minus vota diutius remoraremur.

Cogitanti vero meditantique mihi votorum horum materiem, succurrit vnanimae istius acclamationis memoria, qua M. TVLLIVM CICERONEM, consultatu decedentem, vniuersus populus Romanus ornauit, ac honorauit. Cum enim in concione, abiens magistratu, dicere a Tribuno plebis prohiberetur, quae constituerat, cumque is ipsi tantummodo, ut iuraret, permitteret, sine vlla dubitatione iurauit, rem publicam atque urbem, sua vnius opera, esse saluam: ei populus Romanus vniuersus, illa in concione, non vnius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque, et quidem sine exemplo, donauit, cum tale eius iusiurandum atque tantum iuratus ipse vna voce, et consensu, ipso CICERONE, in oratione in L. C. PISONEM testante, et DIONE CASSIO confirmante, adprobauit.

Neminem vnquam fore existimo, VIR MAGNIFICE, qui ea TE adficere audeat iniuria, quam CICERONI illatam fuisse antea diximus, ut TVAM ILLUSTRIS MAGNIFICENTIAM, magistratu abeuntem, concionis habendae priuaret potestate. Ex longinquo etenim conspicio, quanta attentione, quantaque animi tranquillitate TE publice loquentem, omnes audiant. Nec ea abs TE, VIR ILLUSTRIS, praefanda sunt, quae olim a COSS. abeuntibus Romae praefari debuerunt, iusiuran-

randum intelligo, quod cum CICERONE, omnes consulatu decedentes sollempnissime iurauerunt.

Litteris nimirum prodictum legimus, integra adhuc Romana re publica, et a binis suis COSS. singulis annis, administrata, non tantum consulatus candidatos et designatos COSS. quo in omnibus, pro virili, salutem rei publicae conseruare, iuuare, promouere, atque augere cum maxime studerent, sed et abeuntes, et iam consulares iureiurando fuisse adactos, vt praesente toto senatu, omnibusque ciuibus, testarentur, se nihil contra leges fecisse. Et hancee optimam, et laudabilem legem vbiuis fuisse impletam, non tantum CICERO suo comprobat exemplo, sed et eandem a TRAIANO, ab AVGVSTO, et CLAVDIO COSS. fuisse obseruatam, docent C. PLINIVS CAECILIVS SECVNDVS COS. in panegyrico, TRAIANO COS. dicto, et DIO CASSIVS in historiae Romanae fragmentis.

Noi equidem sanctum PATRVm academicorum concilium, membra sua, quae illustrioribus hisce exornant dignitatibus, ad eiusmodi iusiurandum neutiquam adigere, de quorum fide, et iustitiae studio abunde iam est instructum. Ponamus tamen interea talem legem et in hoc illustri valere Athenaeo; quis verius, quis melius sanctissimam legum latarum custodiam, et obseruationem a se fuisse factam, quam ILLVSTRIS noster STRUVIVS, iureiurando confirmaret? Quem enim fugit deuotissima ILLIVS in DEVM pietas? Quem praeterit indefessus EIVS iustitiae, et aequitatis amor? Quis tandem summam, et longo tempore, et multa experientia, confirmatam prudentiam, quae in STRUVIO mirifice sese exerit, ignorat? quibus integre existentibus nihil profecto, durante regimine academico, secunda vice ad votum gesto, VIR
-187 ILLV-

ILLVSTRIS admittere potuit, quod cum legibus, et constitutionibus academicis, et quoad minimum, pugnet.

Immo, nisi iam iurisiurandi VIRO ILLVSTRI gratia fuisset facta, verissime, et pulcherrime, idem illud ius iurandum dare, et interponere posset, quod olim senatus Romanus, incoantibus primoribus, vti refert C. CORNELIVS TACITVS, ex equestri ordine vir inclitus, et laudati COS. PLINII COAEVVS, in libris historiarum, concepit, quo certatim omnes magistratus, ceteri vt sententiam rogabantur, deos testes, more suo, aduocabant; nihil ope sua factum, quo cuiusquam salus laederetur, neque se praemium, aut honorem, ex calamitate ciuium cepisse. Testimonium de veritate huius iurisiurandi totus Senatus academicus, et sua sponte, perhiberet, vnoque ore, aperte, et ingenue adfirmaret, ita ab ILLVSTRI TVA MAGNIFICENTIA consulatum academicum esse peractum, vt nihil sine consilio Senatus academici, nihil, non adprobantibus PATRIBVS academicis, egerit. Quin etiam ipsae ciuium acclamationes moderati, iustique regiminis certissima esse possent testimonia.

Vnice ergo, VIR ILLVSTRIS, vnanimam et acclamationem, et congratulationem cum CICERONE habes communem, qua omnes boni TE, magistratu abeuntem, prosequuntur. Certe tota Academia nostra non vnus diei gratulationem, sed vti antea, ita et de nouo, aeternitatem, et immortalitatem TIBI donat. Ad perpetuam TVI, et felicissimi, et iustissimi regiminis memoriam, in suis inscribet annalibus, quam sapienter, quam prudenter, et iuste, iam bis, tanto munere sis functus. Omnis etiam Senatus academicus, in longum tempus, de tam splendido membro gaudebit. Ciues, et post hanc, quam
iam

iam agunt, aetatem, TE, VIR ILLUSTRIS, indulgentem patrem, et benignum monitorem, omnesque, qui, sub TVO regimine, in iudicio adparuerunt, et causas constituerunt, TE iustissimum iudicem, quam honorifice, extollent. Et sic quoque posteritas TVVM TIBI repondet decus.

Peragendis tandem peractis omnibus, depone iam, et hac vice, purpuram, trade sceptrum, et insignia, remoue laurum ex aedibus, locumque, quem haecenus egregie tuitus es, relinque, et si DEO visum fuerit, breui tempore, saepeque numero, haecce omnia, laetanti animo, resume.

DEVS autem O. M. VIR ILLUSTRIS, animam TVAM sanctam seruet, corpus, laboribus maximis haecenus defatigatum, firmet, et TE, ad vota, bono Academiae, studiosae iuuentuti, TVIS, nobisque, incolumem, quam diuissime, interesse iubeat! Sis felicior AVO TVO materno, BURCARDO BERLICHIO, serenissimi, potentissimique Saxoniae Electoris, quondam consiliario, de quo gloriatur Brisnitia mea, splendidissimo! Sis melior PARENTE TVO, sanctae memoriae, GEORGIO ADAMO STRUVIO, icto eminentissimo, et serenissimis, atque excellentissimis Saxoniae Ducibus, lineae Ernestinae, a sanctioribus consiliis, coniunctissimo, illustri VIRO, et de iuris prudentia immortaliter merito!

Quod reliquum est, ILLUSTRIS TVAE MAGNIFICENTIAE benevolentiae duraturae me commendo demississime. Vouebam in Academia IOANN-FRIDERICIANA, propter Salam, florentissima.

78 M 428

Sign. (188) fehlt bzw.
coll. nicht vergeben!

Sb.

1077

R.40

VIRO
ILLVSTRI ET MAGNIFICO
BVRCARDO GOTTHELF
STRUVIO

ICTO

VM DVCVM SAXONIAE ERNESTINAE
SERENISSIMI MARGGRAVII BRANDEN-
BACENSIS CONSILIARIO ETIAM AVLICO
HISTORICO IVRIS AEQVE AC HISTO-
RIARVM PROFESSORI PVBLICO

AC HOSPITI SVO SVMMA PIETATE
PROSEQVENDO

OREM SCEPTRORVM ACADE-
MIAE TRADITIONEM

MORE SOLLEMNI

VIII EIDVS SEXTILIS

ANNO CHR. MDCCLXXX

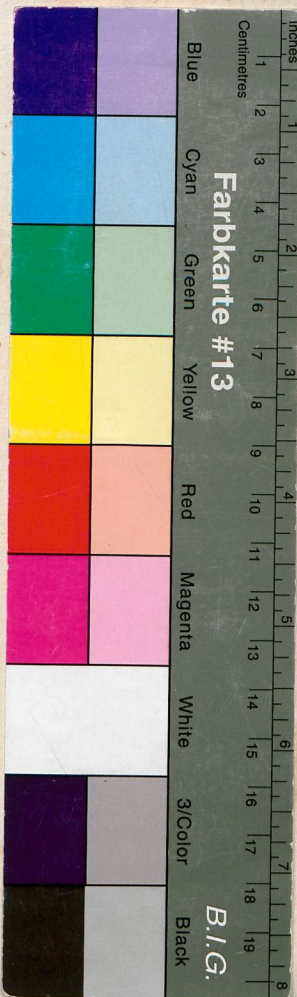
PERACTAM

OTISSIME DEMISSISSIMEQVE
GRATVLATVR

ES CHRISTOPHILVS FRIDERICI

LENAE EXSCRIPTVM

IN OFFICINA FICKELSCHERRIANA

AV

